

CĂTRE
PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENATUL ROMÂNIEI
COMISIA PENTRU CULTURĂ ȘI MEDIA
DOMNULUI GEORGICĂ SEVERIN, PREȘEDINTE

Stimate Domnule Președinte,

Având în vedere proiectul de lege, PI-x 319/2015, de abrogare a Legii 35/1994 privind timbrul literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii și de divertisment, republicată, ne permitem să vă formulăm următoarele contra-argumente la cele prezentate în expunerea de motive, care a stat la baza proiectului de lege:

1. Sunt invocate cerințe de neconcordanță cu acte normative ce asigură protecția titularilor drepturilor de autor și drepturilor conexe, în special cu cele privind constituirea și funcționarea organismelor de gestiune colectivă. În acest sens, motivarea este incorectă pentru că obiectivele și scopul adoptării Legii 35/1994, republicată, nu se suprapun cu cele pentru care s-a adoptat Legea 8/1996, cu modificările și completările ulterioare. Organismele de gestiune colectivă au ca obiect de activitate, în principal, colectarea și repartizarea drepturilor a căror gestiune le este încredințată de către titularii drepturilor printr-un contract de mandat. Beneficiarii sumelor provenite din aplicarea timbrelor culturale nu utilizează aceste sume pentru propria susținere, ci au obligația legală de a utiliza aceste sume pentru finanțarea proiectelor culturale și editoriale în folosul comunităților locale/comunității naționale (art. 3 din lege).
2. Potrivit legii speciale, organismele de gestiune colectivă nu s-au desprins din uniunile de creatori, ci s-au constituit ca persoane juridice prin liberă asociere.
3. Trimiterea la unele uniuni de creatori din cadrul ANUC, atunci când se fac remarci despre organismele de gestiune colectivă, "care s-ar fi desprins din acestea" (vezi pct. 3), este incorectă și conduce la confuzii. Beneficiarii ai sumelor provenite din aplicarea timbrelor culturale sunt și alte persoane juridice, care îndeplinesc toate condițiile impuse de Legea 35/1994, republicată și care au dobândit calitatea de beneficiar legal al sumelor, de exemplu, din timbrul muzical, timbrul literar sau cel al arhitecturii.

4. Pe întreaga perioadă de aplicare a prevederilor Legii 35/1994, republicată, inclusiv pe perioada scursă de la instituirea timbrului arhitecturii, această lege nu s-a dovedit a fi strâmbă și nici nu au apărut blocaje ori nenumărate procese. După cum se cunoaște, a existat un litigiu juridic ce a făcut obiectul Dosarului nr. 45.351/3/2010 al Curții de Apel București – Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale și care, ulterior, a format obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 835D/2012, în urma formulării unei excepții de neconstituționalitate. Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 892 din 25 oct. 2012, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 849 din 14 decembrie 2012. Respingerea, ca neîntemeiate, a tuturor criticilor de neconstituționale invocate de autorii excepției, inclusiv a celei privind paralelismul între Legea 35/1994 și Legea 8/1996, precum și susținerile Curții pentru care nu s-a reținut nicio critică, reprezintă un ansamblu de argumente imbatabile împotriva abrogării Legii 35/1994, republicată.
5. Susținerea că este o absurditate aplicarea timbrului arhitecturii pentru toate categoriile de investiții, inclusiv cele de "utilitate publică", este o abordare eronată, așa cum greșit ar fi să abordăm în același mod impozitul de 1,5% pe construcțiile speciale sau altele asemenea ori taxa pentru emiterea autorizației de construire. Finalitatea impozitelor și taxelor amintite anterior este cu totul alta decât cea a timbrei culturale și, în plus, expunerea de motive nu prezintă argumente solide despre o eventuală așezare neechitabilă a sarcinilor fiscale și nefiscale între diferitele categorii de contribuabili. Taxele și impozitele fiscale se colectează pentru un scop dublu, respectiv pentru a se impune o anumită conduită în mediul social-economic și pentru a se putea acoperi nevoile generale și comune ale societății, pe când timbrele culturale se colectează pentru a se finanța programe/proiecte culturale și editoriale, burse, premii (inclusiv ajutoare de urgență pentru creatorii aflați în dificultate – boală, deces, altele asemenea, ale căror rezultate sunt în folosul cetățenilor și nu împotriva lor.
6. Invocarea situației de discriminare în care se află cetățenii României prin aplicarea Legii 35/1994, republicată, este neadevărată. Dispozițiile legii nu conduc la situații discriminatorii, nici nu încalcă prevederile art. 16 din Constituție, pentru că se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută de legea propusă spre abrogare.
7. Invocarea caracterului de unicitate în Europa (n.n. – trimiterea, în subsidiar, este la UE) a Legii 35/1994, republicată, este nerelevantă pentru a justifica abrogarea. Pe de-o parte, Uniunea Europeană este o unitate în diversitate și, pe de altă parte, prin acquis-ul comunitar României nu i s-a impus vreo obligație ce ar fi încălcată prin această lege. Astfel de taxe speciale există și în alte state europene, iar în

unele dintre acestea baza legală a acestei practici sunt chiar prevederile constituționale (vezi Germania).

str. Pictor Arthur Verona,
nr. 19, 010312 București,
Romania

T: + 40 (0) 21 317 26 34
F: + 40 (0) 21 317 26 35
E: office.oar@gmail.com

8. Mai mult, Legea 35/1994, republicată, nu contravine nici altor tratate internaționale, cum este, de exemplu, Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale adoptat de O.N.U. în 1966 și ratificat de România prin Decretul MAN 212/1971, document internațional avut în vedere la fundamentarea demersului legislativ din care a rezultat legea propusă spre abrogare.
9. Din expunerea de motive transpare o abordare deformată despre mediul privat și, în mod special, despre organizațiile beneficiare ale sumelor provenite din aplicarea timbrilor culturale. Recurgența la argumentul că numai instituțiile statului ar fi îndreptățite și capabile să gestioneze astfel de venituri, precum cele provenite din aplicarea timbrilor culturale, este paralizant, prin numeroase exemple, de realitate. Fără a se formula expres, expunerea de motive acreditează și ideea că numai instituțiile statului ar putea gestiona fonduri menite să asigure menținerea, finanțarea, dezvoltarea și difuzarea culturii. Dacă facem o analiză a modului în care se gestionează fondurile publice pentru protejarea și promovarea patrimoniului cultural național, instituțiile statului nu sunt un exemplu de urmat în raport cu entități private (ne referim la politicile publice și nu la cum se cheltuie sumele).
10. Invocarea lipsei de transparență a beneficiarilor sumelor provenite din aplicarea timbrilor culturale în ceea ce privește cheltuirea acestor sume este surprinzătoare. Legea 35/1994, republicată și normele metodologice de aplicare a acesteia au prevederi privind încasarea, utilizarea și controlul acestora, inclusiv obligații clare ale beneficiarilor sumelor și ale instituțiilor statului cu atribuții de control. Am raportat Ministerului Culturii, ultima oară în martie 2015, procedurile interne în baza cărora asigurăm finanțarea programelor/proiectelor/activităților prevăzute expres în art. 3 din lege, precum și toate acele activități finanțate și suma acordată fiecăreia. Informațiile privind toate cele menționate anterior sunt postate și pe site-ul Ordinului Arhitecților din România (OAR). Orice contribuabil al timbrului arhitecturii, interesat de gestionarea acestuia de către OAR, poate avea acces la site și poate afla cine a făcut parte din comisia independentă a OAR care a evaluat și acordat finanțarea, pe bază de competiție, potrivit căror criterii, ce proiecte au fost finanțate și cu ce sumă s-a finanțat fiecare (comisie independentă în raport cu forurile de conducere ale OAR).
11. Invocarea poziției unor politicieni în organele de conducere ale unor beneficiari ai timbrilor culturale (și/sau organisme de gestiune colectivă) nu este un argument solid care să justifice abrogarea legii, ci pare mai degrabă, fără a fi malițioși, o altă șansă de dispută politică, altfel democratică. Altele sunt metodele de eliminare a acelor

situații, neexemplificate, la care se face trimitere în expunerea de motive și nu abrogarea legii.

str. Pictor Arthur Verona,
nr. 19, 010312 București,
Romania

T: + 40 (0) 21 317 26 34
F: + 40 (0) 21 317 26 35
E: office.oar@gmail.com

12. Față de cele prezentate, Vă rugăm, Domnule Președinte, să analizați, împreună cu membrii comisiei, oportunitatea și necesitatea abrogării Legii 35/1994, republicată, în condițiile în care nu există o propunere constructivă de pus în locul acesteia.

Atașăm prezentei toate documentele și procedurile interne în baza cărora se finanțează programe/proiecte culturale, conferințe, expoziții, cărți, reviste, burse, premii, altele asemenea din cele prevăzute la art. 3 din Legea 35/1994, republicată, după cum urmează:

1. Extras din Regulamentul de organizare și funcționare a Ordinului Arhitecților din România, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 342 din 21 mai 2012 – pag. 1-2, care atestă aplicarea prevederilor de la art. 2 alin. (4), lit. b) din Legea 35/1994, republicată.
2. Normele metodologice privind finanțarea de programe și proiecte culturale, precum și proiecte editoriale din sumele colectate din timbrul arhitecturii, aprobate prin Hotărârea Colegiului director nr. 1737 din 27.10.2008.
3. Document sintetic pentru aplicarea Legii 35/1994, republicată, privind destinația sumelor, procedurile interne de finanțare, categorii de proiecte/activități/acțiuni culturale.
4. Lista programelor, proiectelor și a tuturor celorlalte activități finanțate din timbrul arhitecturii în perioada 2007-2015.

Cu deosebită considerație,

Președinte,
Arh. Șerban I. Ionescu

Secretar general,
Adriana Tănăsescu